

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ

(DKDER)

EYLÜL 2020 BÜLTENİ

12 EYLÜL ASKERİ CUNTASI TARİHİN KARANLIK SAYFALARINDAN BİRİDİR!

12 Eylül 1980 askeri darbesi, emperyalizm ve işbirlikçilerinin hedeflerine ulaşmak için gerçekleştirilen bir darbedir.

12 Eylül faşist cuntasının işbaşına getirilmesi bir tesadüf değil, ekonomik, siyasal ve sosyal nedenleri vardır.

Kapitalizm aynı zamanda, bunalım demektir. 1970'li yıllar kapitalizmin ekonomik, sosyal ve siyasal bunalımının derinleştiği, sistemin tıkanıklarını açmak ve özellikle tekelci sermayenin isteklerini yerine getirmek için yeni reçetelere ihtiyaç duyduğu yıllardır. Bu reçeteler ise 24 Ocak Kararları adı altında gündeme alınmıştır.

hizmetleri desteklenmiş, İthalat kademeli olarak liberalize edilmiş, ihracat; vergi iadesi, düşük faizli kredi, imalatçı ihracatçılara ithal girdide gümrük muafiyeti, sektörlere göre farklılaşan teşvik sistemi ile teşvik edilmesi sözkonusu olmuştur.

Ancak bu reçeteler için emperyalizm ve işbirlikçileri dikensiz bir gül bahçesine, zor ve şiddetin öne çıkarıldığı bir yönetim biçimine ihtiyaç duymuştur.

Öte yandan aynı yıllar devrimci-sosyalist mücadelenin yükseldiği, işçi ve emekçilerin toplumsal muhalefetinin toplumun her kesimini sarıp sarmaladığı yıllardır.

Bir taraftan toplumsal muhalefeti tüm zor yöntemlerini kullanarak bastırarak, diğer yandan da 24 Ocak Kararları ile ağırlıklı olarak tekelci burjuvazi lehine başka bir dizi kararları hayata geçirecekti.

Cunta işbaşına gelir gelmez, baskı, tutuklama, işkence, darağaçları, yasaklamalar ile toplumsal muhalefetin üzerine karabasan gibi çökerken, diğer taraftan da emperyalizm ve işbirlikçilerinin isteklerini ardı ardına uygulamaya başladılar. Günümüze kadar varlığını sürdüren 1982 Anayasası ise, cuntanın bu uygulamalarının kurumsallaştırıldığı bir belge oldu.

Kuşkusuz 12 Eylül cuntası, devrimci güçlere ve muhalif kesimlere ağır darbeler vurdu. Ancak, ne sınıf mücadelesini ne de toplumsal muhalefeti yok edemedi. Edemezde. Çünkü, emperyalizm ve kapitalizm var oldukça inişli çıkışlı bir yol izlese de sınıf mücadeleleri hep devam edecektir.

Sonuç olarak, açık bir gerçek ki, ABD emperyalizmi ve işbirlikçileri, devrimci muhalefeti, bir bütün olarak toplumsal muhalefeti bastırmak, yok etmek ve kapitalist sistemin çıkarlarını teminat altına almak, öte yandan işçi ve emekçilerin haklarını ortadan kaldırmak, esasta tekelci burjuvazinin isteklerini ifade eden 24 Ocak kararlarını hayata geçirmek için 12 Eylül askeri cuntasını iş başına getirmişti.

Bugün, işbaşına getirilişinin 40'inci yılında 12 Eylül cuntasını ve kıyımlarını bir kez daha lanetlerken, tarihsel olarak sınıflar mücadelesini hiçbir kapitalist iktidar biçiminin durdurmasının mümkün olmadığını yineliyor, gelecek mutlaka ama mutlaka sosyalizmdir diyoruz!

Kahrolsun Emperyalizm ve

12 Eylül cuntası!

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ
(DKDER)

12 eylül 2020

24 Ocak Kararları ile 1980 öncesi dönemde uygulanan 'ithal ikameci model' denen model terk edilerek, 'piyasa ekonomisinin kurumsallaşması' adı verilen yeni bir ekonomik modele yönelinmiştir.

Bu model kapsamında, %32,7 oranında devalüasyon yapılarak günlük kur ilanı uygulamasına gidilmiş, devletin ekonomideki payını küçülten önlemler alınmış, KİT'lerdeki uygulamaya paralel olarak tarım ürünleri destekleme alımları sınırlandırılmış, gübre, enerji ve ulaştırma dışında sübvansiyonlar kaldırılmış, dış ticaret serbestleştirilmiş, yabancı sermaye yatırımları teşvik edilmiş, kâr transferlerine kolaylıklar sağlanmış, yurt dışı müteahhitlik

Diğer bir anlatımla, devrimci mücadelenin ve bir bütün olarak toplumsal muhalefetin sisteme karşı yükseliş göstermesi ve verdiği korku, bunun yanı sıra dünyadaki ulusal kurtuluş mücadelelerinin yükselişinin emperyalizmde yarattığı tedirginlik sözkonusuydu.

İşte, emperyalizm ve işbirlikçileri, devrimci ve toplumsal muhalefeti bastırmak, 24 Ocak Kararları'nın önünü açmak, bu kararların yaratacağı sonuçları zor yoluyla bastırmak, nisbi demokratik hakları da ortadan kaldırmak, ihtiyaç duydukları yeni bir anayasayı topluma dayatmak için askeri cuntayı tezgahladılar.

Böylece, emperyalizm ve işbirlikçileri bir taşla iki kuş vurmak istedi.

DİDAR ŞENSOY MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR, YAŞATACAĞIZ!

Didar Şensoy'un yaşam ve mücadele öyküsü, özellikle 12 Eylül cuntası zindanlarında direnen ve teslim alınamayan devrimci tutsakların, tutsak annelerinin, babalarının ve kardeşlerinin ortak öyküsüdür. Bu aynı zamanda ülkemizdeki insan hakları mücadelesinin bir kesitinin ve bir kadın direnişçinin öyküsüdür.

Yugoslavya'da öğretmenlik yapan ve daha sonra Türkiye'ye göç eden Didar Şensoy, kardeşi Hasan Şensoy'un tutuklanması ile kendini cezaevleri koşullarının iyileştirilmesi mücadelesine adadı. 12 Eylül askeri cuntasının tüm demokratik hakları ortadan kaldırması, cezaevlerinde baskı ve işkencelerin artması üzerine gelişen insan hakları mücadelesinin önderlerinden biri oldu. Didar Şensoy, cezaevi kapılarında tutuklu aileleri ve dostları ile birlikte verdikleri mücadele ile ve 12 Eylül cuntasına karşı direnişin simgelerinden biri oldu.

12 Eylül Cuntası ile birlikte cezaevlerinde artan işkence ve baskıların amacı devrimci tutukluları sahip oldukları siyasal kimlikten uzaklaştırmak, kişiliklerini ezmek, değerlerine yabancılaştırarak yalın bireylere dönüştürmekti.

Ancak, ilk denemesinin yapıldığı Sultanahmet ve ardından Metris olmak üzere cezaevlerindeki Didar Şensoy'un evlatları, buna asla izin vermediler. Öyle ki, ne komutanım dediler, ne hazırola geçtiler ne de tek tip elbise giydiler.

Didar Şensoy'un evlatları Metris, Sultanahmet, Sağmalcılar, Selimiye, Kabakoz, Alemdağ, Erzurum, Diyarbakır, Akşehir, Turgutlu, Urla, Manisa, Kayseri, Kırşehir, Gaziantep, Adana, Antalya, Mersin, Hatay, Ceyhan, Niğde Bursa, Eskişehir, Aydın, Buca, Burdur, Çanakkale, Elazığ ve Adıyaman zindanlarında faşizme boyun eğmemenin onurunu yaşadılar.

Didar Şensoy'un evlatlarına cezaevleri kapılarında ve mahkemelerde "Direnin aslanlarım, direnin yiğitlerim" diye haykırışı, onların onurlu direnişlerine ses oldu.

Didar Şensoy'un cezaevlerindeki tutsakların mücadelesine desteği ne kardeşi ne de birkaç cezaevi ile sınırlıydı. Mücadele içinde tüm tutsakları evladı, kardeşi, tüm tutsak ailelerini de mücadele arkadaşları olarak gördü. O, her gittiği yerde tutsak ailelerine evlatlarına destek için direnmelerini anlattı. Didar Şensoy sadece direniş değil, aynı zamanda bir dayanışma örneğidir.

Ülkemizde insan hakları mücadelesinin örgütlü bir güç haline gelmesi 12 Eylül Cuntası ve cezaevi direnişleri ile başlamıştır. Tutsak yakınları ve insan hakları savunucularının Cezaevi direnişlerine ve evlatlarına sahip çıkma mücadelesi, ülke çapında bir bilince ve mücadeleye dönüştü. İnsan hakları mücadelesinin önemini kavrayan ve pratiğinde yer alan Didar Şensoy 1986'da İnsan Hakları Derneği'nin kurucularından oldu.

Didar Şensoy, tutsak aileleri Le-man Fırtına, Şaziment Şulekoğlu, Melahat Sarptunalı, Gülizar Çağ-

layan, Tahsin Şulekoğlu, Sacide Çekmeci, Neriman Deniz, Vahide Açı, Ümit Sezer, Osman Öge ve 50 duyarlı, aydın ve yurtsever ile birlikte insan hakları mücadelesinde örgütlü bir dönem açtılar.

Didar Şensoy ismi sadece insan hakları mücadelesinde oynadığı rol bakımından değil, kadının mücadele içindeki yeri ve mücadeleye ortak edilmesi açısından da çok önemlidir. Didar Şensoy'un 40 yaşından sonra faşizme karşı mücadele bilinci kazanması ve kararlı bir şekilde mücadeleye atılması, kadının her biçiminde, her düzeyde görev alabileceğinin de örneği olmuştur.

Ülkemiz cezaevlerinin ve tutsakların yanı sıra Metris cezaevi ailelerinin direnişlerinin de simgesi olan Didar Şensoy, Cezaevlerinde işkence ve baskılara karşı süren direnişe destek olmak için meclise dilekçe vermek üzere üç otobüs dolusu tutuklu yakını mücadele arkadaşlarıyla beraber yola çıktı. Yol boyunca baskı, gözetim, takip ve tacizlere rağmen 1 Eylül 1987 günü TBMM'nin önüne geldiler. Yapılan müdahaleler karşısında merdivenlerde oturarak "İşkencelere son vermedikçe ve taleplerimizi kabul etmedikçe, buradan ancak ölümü kaldırabilirsiniz" diye haykırdı. Polisin şiddet kullanması sonucu fenalaşarak şeker komasına giren Didar Şensoy, meclisin önünde yaşamını yitirdi.

Didar Şensoy ismi, insan hakları mücadelesinde, cezaevleri direnişlerinde ve tutsak aileleri dayanışmasında bir sembol olarak hep yaşayacak.

Didar Şensoy'u sevgi ve saygıyla anıyoruz...Onun tüm mücadele arkadaşlarını saygıyla selamlıyoruz.

Dostluk ve Kültür Derneği
(DKDER)
(01.09.2020)

KONGREMİZE DAVET

Dostluk ve Kültür Derneği(DK-DER), 1. Olagan kongresini aşağıdaki anlayışla ve ilkelerle 15 Kasım 2020 Pazar günü saat Saat 11.00'de gerçekleştirecek.

Sevgili Didar Abla;

Senin ve eşitlik, adalet ve özgürlük ideallerin uğrunda aralıksız süre gelen mücadelede toprağa düşmüş, bütün yoldaşlarımızın huzuruna her çıktığımızda yüreklerimiz kanıyor.

Aramızdan ayrılışının üzerinden yüzyıllar geçmedi. Ama dünyanın baş döndürücü değişimleri, biz Sosyalistlerin önüne daha yoğun, daha yakıcı görevler koydu. Zindanlar yine dolu. Yoksulluk ve açlık insanlığı kuşattı. Kapitalizmin doğayı ve insanı sınırsızca sömürme amaçlı küreselleşme şiddeti, enternasyonalizmin önemini ve kaçınılmazlığını büyük insanlığa bir kez daha öğretiyor. Sana güzel haberlerimiz de var Abla. Ülkemin sokaklarında kadınlar yine kavgada ve en öndeler. Şimdi faşizmin saldırılarını göğüsleyen yüzlerce ve binlerce kızın var.

Senin ve insanlığın kurtuluşu yolunda hayatını veren devrimcilerin huzurunda bir kez daha söz veriyoruz. İnsanlık görevlerimize, dört el ile sarılacağız.

HASAN ŞENSOY
(01.09.2020)

KANOKO MELİHA ANNEMİZİ KAYBETTİK!

Yoldaşımız Kazım Ağın, Kanoko ailesinin büyüğü, sevgili annemiz Meliha Agin yaşamını yitirdi. Yoldaşımıza, dostlarımıza ve tüm Agin ailesine üzüntülerimi iletip başsağlığı diliyoruz.

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ
(DKDER)

25.09.2020

Kongremizde, aynı zamanda yaşadığımız dünyadaki durumdan, ülkemizdeki sosyo ekonomik ve siyasi yapıya, ortadoğu'da halkların durumuna ve mücadelelerine, işçi ve emekçilerin durumundan öğrenci gençliğin durumuna, sendikaların durumundan demokratik kitle örgütlerinin durumuna kadar, mücadelemize temel oluşturan konularda düşüncelerimizi paylaşacağız.

Kongremiz, tüzüğümüzde de yer aldığı gibi tüm üyelerin, seçme ve seçilme ve eleştiri haklarını demokratik bir şekilde kullanacağı, yoldaşlık hukukunun güzel örneklerinin sergilendiği bir kongre olacaktır.

Kongremizde, tüm öneriler alınacak ve bunlar gelecek dönemin mücadele programına ışık tutacaktır.

Kongremize üyelerimizin yanısıra, dostlarımızda davetlidir.

Not: Pandemi koşullarına uygun tüm önlemler alınacaktır. Yine kongre yeri ve gündem ayrıca paylaşılacaktır.

Saygılarımızla...

Dostluk ve Kültür Derneği
(DKDER)
Yönetim Kolektifi

12 Eylül cuntasının işkenceci yüzüne bir örnek: Nurettin Yedigöl işkencede nasıl öldürüldü?

12 Nisan 1981 yılında 12 Eylül cuntası tarafından gözaltına alındıktan sonra hunharca işkencede öldürülen Nurettin Yedigöl'ün bugüne kadar ne mezarı bulunabildi, ne sorumluları yargılandı ne de acısı dindi.

Ailesi, arkadaşları ve insan hakları savunucuları, Nurettin Yedigöl ve diğer gözaltında kaybedilen 17 bin civarında insanın peşini bırakmamak için mücadelesini sürdürüyor.

NURETTİN YEDİGÖL NASIL KAYBEDİLDİ?

12 Eylül Cuntası dönemi yoğun işkencelerin ve infazların yapıldığı, yüzbinlerce insanın hapisanelere atıldığı bir dönemin adıydı. Gözaltı süresi 90 gündü. Bu dönemin gözaltında, işkencede öldürülüp kaybedilenlerden biri de 1970'li yılların sosyalist önderlerinden Nurettin Yedigöl'dü. İşkencede öldürülüp kaybedildiği tanıkların ifadesi ile ortaya çıkmasına rağmen, tüm uğraşlara rağmen bugüne kadar ne sorumluları yargılandı, ne de mezarı bulunabildi.

Bizzat dava dosyasına kaydı da geçen, aile yakınları ve tanık ifadelerine göre Nurettin Yedigöl şöyle kaybedildi...

Nurettin Yedigöl, 12 Nisan 1981'de gittiği arkadaşlarının evine karakol kurmuş olan polisler tarafından gözaltına alındı.

Haberi alan kardeşi Muzaffer Yedigöl ve yengesi Şayzer Yedigöl, dönemin 1.Şubesi olan Gayrettepe Emniyeti'ne gittiler. Nurettin'in orada olduğunu söyleyen polise, her hafta sonu, Nurettin'e iletmek üzere sigara, para ve iç çamaşırı bıraktılar. Ancak ; emanetleri önce teslim alan polis, daha sonra 'Burada öyle biri yok!' diyerek hepsini geri verdi.

Anne Zeycan Yedigöl, hep o acıyla yaşadı, hep Nurettin'i sayıyordu

16 Nisan 1981'den sonra kendisinden bir daha haber alınmadı.

'ONUN ARTIK ELBİSEYE İHTİYACI YOK'

Baba İsmail Yedigöl, dönemin askeri savcısı Faik Tarımcıoğlu'na başvurdu ancak "Bizde değil." cevabını aldı. Yurtiçi ve yurtdışına yapılan bütün başvurular sonuçsuz kaldı.

Aynı tarihlerde İstanbul Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü 1. Şube'de gözaltında tutulan çok sayıda tanık Nurettin Yedigöl'ün gözaltında gördüğü işkence ile ilgili beyanları mevcut olmasına rağmen açılan soruşturmalarda ifadeleri alınmadı. Tanıklardan Ümit Efe Nurettin Yedigöl'ü "ayağa kalkamayacak durumda, kaburgaları kırık bir şekilde ve kafasına açılan delikten cereyan

verilir halde” gördüğünü, işkence sonucu kafasında ve kasıklarında metalik çivi bulunduğunu” anlattı.

CANSIZ BEDENİ DIŞARI

TAŞINIRKEN GÖRÜLDÜ

Nurettin Yedigöl'ün gözaltında işkence ile öldürülüp kaybedilmesinin tanıklarından biri de aynı dönem şubede gözaltında bulunan bir tanığın anlatımları ise şöyle: “Nurettin ile aynı dönemde siyasi şubede bulunuyorduk. İşkence odalarının karşısında bulunan bekleme odasıydım.Sorgu ve işkenceye alma sırasını bekliyordum. Polisler, Nurettin'i kol ve bacaklarından tutup götürürken gördüm. Cansız vaziyette idi. Bacakları kaskatı kesilmişti. Ağır cüsseli olduğu için polisler taşımakta zorlanıyorlardı. Daha sonra durumu hem savcılıkta hem de mahkemede dile getirdim. Ancak bir sonuç çıkmadı”.

Yine başka bir tanık ise, Nuretti yedigöl ile bir süre aynı odada kaldığını,önce Nurettin'i sorguya aldıklarını, sonra kendisini götürdüklerini, bu sırada kendi elbiselerinin sorgu odasında kaldığını, elbiselerini istediğinde kendisine Nurettin Yedigöl'ün elbiselerini getirdiklerini, “Bunlar Nurettin'in elbiseleri, benimkileri getirin,” demesi üzerine, polisin “Artık onun elbiseye ihtiyacı yok,” yanıtıyla karşılaştığını anlattı.

Baba İsmail Yedigöl ve avukatı tüm ilgili resmi kurumlara başvurdu, Kenan Evren'e kadar ulaştı. Ama bu başvurulara her seferinde Nurettin'in hiç gözaltına alınmadığı cevabı geldi. 10 kişi Nurettin'i siyasi şubede gördüklerine dair tanıklık etti. “Şahidiz, Nurettin işkencede öldürüldü.” diye ifade verdiler ama savcılık “Böyle şey olmaz, devlete iftira atmayın.” dedi.

22 İDAM VEREN MAHKEME İŞKENCEDE ÖLDÜRMEYE SESSİZ KALDI

Yine, İstanbul 3. Nolu askeri Mahkemesi'nde görülen MLSPB davası-

nın Metris duruşma salonlarında görülen tüm duruşmalarında Nurettin Yedigöl ile ilgili suç duyuruları yapılmasına rağmen mahkeme kılını bile kıpırdatmazken, 56 kişi için idam istedi, 22 kişi için idam verdi, 6 tanesinin idamının onaylanıp Meclise gönderildi. Bunlardan ikisinin de idamı infaz edildi. Oğünden bu yana Tam 39 yılı aşkın bir zamandır hukuk işletilmedi, suç duyuruları takipsizlikle sonuçlandı.

İŞKENCEDE ÖLÜMÜN

ZAMANAŞIMI OLUR MU?

Yerel mahkemelerde tüm girişimler sonuçsuz kalırken, avukatları tarafından AYM'ye yapılan başvuru da sonuçsuz kaldı.

Mahkeme, '12 Eylül Gözaltında Kayıp' olayıyla ilgili başvurunun zamanaşımı sebebiyle kabul edilemez olduğuna karar verdi.

Başvuruda Yedigöl'ün, Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü'nde işkenceyle öldürüldüğünü, ölümden “darbenin lideri Kenan Evren ve komuta kademesi ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube Müdürü Tayyar Sever ve şubede görevli polislerin sorumlu olduğu” ifade edilmişti. Anayasa Mahkemesi ise kararında, “Yedigöl'ün gözaltına alındığını resmi makamlarca hiçbir zaman doğrulanmadığını” belirtti. Mahkemenin ret kararında ayrıca, birçok tanığın ifadesinin sunulmuş olmasına rağmen “yeni delil olmadığı” ifade edildi.

Anayasa Mahkemesi'ne sözkonusu başvuru, 21 Mart 2012'de Yedigöl'ün ölümünden sorumlu olanların bulunup yargılanması amacıyla yapılan suç duyurusuna 28 Ağustos 2012'de İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan gelen “kovuşturmaya yer yok” kararının ardından yapılmıştı.

'ÖLÜMÜZÜN NEREDE YATTIĞINI BİLMEK BİZİM HAKKIMIZ'

Nurettin Yedigöl'ün kardeşi Muzaffer Yedigöl, 1981'den beri ağabeyini aradıklarını söyleyerek, “Ölümünüz nerede yattığını bilmek bizim hakkımız.” diye ısrarını sürdürüyor. Cumartesi Anneleri/İnsanları da her ölüm yıldönümünde yaptıkları açıklamada, “12 Eylül karanlığında gözaltına alınan Nurettin Yedigöl, o dönem 1.şube olarak bilinen Gayrettepe Emniyet müdürlüğüne getirildi. Şube müdürlüğünü Tayyar Sever'in yaptığı, Mete Altan'ın başında bulunduğu işkence timi tarafından sorgulandı. Gözaltına alındığı inkar edilen Nurettin Yedigöl, İstanbul Emniyet Müdürü Şükrü Balcı'nın yönetimindeki Gayrettepe 1. Şube binasında katledildi” görüşünü dile getirdi. Bu ısrarlı başvurular ve çağrılardan da bugüne kadar bir sonuç alınamadı.

'81'DEN BERİ BU ACIYI

YAŞIYORUZ'

Yedigöl'ün kardeşi Sevim Demir, “1981'den beri bu acıyı yaşıyoruz. Yaramız büyüyor. Çok acılar çektik. Bu yaramıza kimse çare olmadı. Abim çok ağır şartlar altında okudu. Babam elinden geldiğini yaptı. Annem o acıyla yaşadı, hep Nurettin'i sayıkladı. Aydın bir ülke istedik. Kimse kimsenin hakkını yemesin istedik. Herkesin hürce yaşamasını istedik. Kimseyi öldürmedik, kimseyi kaçırmadık, hırsızlık yapmadık. Hepimiz aydınlık içinde yaşamak istedik. Gözümüz açık gideceğini biliyoruz. Hepimiz çok ağır bedeller ödedik. Abim geldi gelecek diyoruz. Rüyalarımıza giriyor. 81 yılından bu yana acıyla yaşıyoruz. Yanımızda olan herkese teşekkür ederiz” dedi.

Nurettin Yedigöl'ün ailesi ve avukatları bu davanın peşini bırakmayacaklarını açıkladı.

12 EYLÜL CUNTASINA KARŞI DİRENEN AVUKATLARI SELAMLİYORUZ!

12 Eylül askeri faşist cuntasına karşı cezaevlerinde ve mahkemelerde devrimci tutsakların direnişi sürerken, dışarıda da direnen tutsak yakınlarının mücadelesi gelişti ve örgütlü hale geldi. Giderek ülkemizde insan hakları mücadelesinin de yeşermesine neden olan direnişçi

ailelerin yanı sıra, cuntanın tüm işkence, baskı ve engellemelerine karşı az sayıda da olsa avukatların direnişine tanık olundu. Mahkemelerde devrimci tutsakları savunan ve tüm zorluklara göğüs geren avukatlarda vardı. Nebi Barlas, Ali Rıza Dizdar, Ayhan Soysal, Nesrin İnceoğlu, Mü-

yesser Baş Bisavaç, Gülçin Çaylıgil, Ercan Kanar gibi ilk akla gelen avukatları.

Kadir Tandoğan ve Ahmet Saner'in idamına da Avukat Ali Rıza Dizdar ile birlikte tanıklık eden Nebi Barlas şahsında, cuntaya karşı direnen tüm avukatlara saygılarımızı sunuyoruz!

"YENİ SÜRÜM İSTİHDAM PAKETİ" İLE KIDEM TAZMİNATLARINA SALDIRI KABUL EDİLEMEZ!

Sömürü ve daha fazla kar demek olan sermaye ve onun iktidarı, yıllardır ortadan kaldırmak için uğraştığı ama bir türlü başaramadığı emekçilerin Kıdem Tazminat'larını yok etme tavrından vazgeçmiyor.

Şimdiye kadar denenen Kıdem Tazminatlarını yok etme girişimleri, direnişler nedeniyle tutmayınca, bu kez "yeni sürüm istihdam paketi" adını verdikleri yeni düzenleme ile kıdem tazminatını doğrudan ortadan kaldırmak yerine "esnek çalışma modelleri" ile tekrar gündeme getiriliyor, ya da getirilmek isteniyor.

İktidarın, işçi sendikalarından gelen tepkiler üzerine ertelediği kıdem tazminatı değişikliğini 1 Ekim'de Meclis'in açılmasının ardından "esnek çalış-

ma modelleri" adı altında yeniden gündeme getireceği ifade ediliyor.

Bu model yasalırsa, yeni sürüm istihdam paketi" olarak adlandırıldığı paketin içerisinde yer alacak esnek çalışma modelleri ile işçinin kıdem tazminatını alabilmesi zora girecek.

Uzmanların aktarımına göre, "kısmi zamanlı çalışma, yarı zamanlı çalışma, uzaktan çalışma" gibi esnek çalışma modelleri emekçilerin kıdem tazminatını almalarını zorlaştırıyor. Hangi biçimde ve isim adı altında olursa olsun, emekçilerin Kıdem tazminatlarına uzatılacak sermaye eli, iktidar uygulaması kabul edilemez.

Emekçiler, yeni saldırı dalgasına karşı duyarlı olmak durumundadır.

Dostluk ve Kültür Derneği

(DKDER)

27 Eylül 2020

CARGİLL İŞÇİLERİNİN TALEPLERİNİ VE DİRENİŞİNİ DESTEKLİYORUZ!

Sendikalaştıkları için işlerinden atılan Cargill işçileri işe dönme mücadelesinin 853. gününde İstanbul'da Fastad Gıda önünde yaptıkları açıklamayla, eylemlerini İstanbul'a taşıdılar. Cargill ve önemli müşterilerinin ofisleri önünde eylemlerini sürdüreceklerini duyurdu.

Tek Gıda İş Sendikası'na üye olmalarının ardından işten atılan 14 Cargill işçisi Covid-19 pandemisi nedeniyle ara vermek zorunda kaldıkları eylemlerine geçen hafta Orhangazi'de fabrika önünde yeniden başlamıştı.

Cargill şirketi, 20 yıla yakın zamandır Bursa ili Orhangazi İlçesi Göbeç Köyü Mevkiinde faaliyet gösteren, nişasta ve tatlandırıcı, yenilebilir bitkisel yağ, yem ve endüstriyel birçok ürünü üretmekte

olan bir dünya devi. Ancak, işçilerin anayasal hakkı olan sendikal faaliyete izin vermiyor.

Cargill işçisi ilk defa 2012 yılında sendikal örgütlenmeye girişti. Ancak, 5 sendika üyesi işten atıldı. Tüm olumsuzluklara ve baskılara rağmen mücadelecilik ruhunu kaybetmeyen Cargill işçisinin, bu kez 2014 yılında Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlenmeye başladı. 2018 yılında örgütlenmesini tamamlayan sendika, Çalışma Bakanlığı'na yetki başvurusu talebinde bulundu.

Yetki tespiti başvurusundan 1 ay sonra, sendikal örgütlenmeye tahammülü olmayan Cargill yönetimi, 14 sendika üyesi öncül işçinin 'kota fazlalığı ve daralma' gerekçesiyle işten çıkardı. Ancak, bu bir bahaneydi. Çünkü, üretim

sürekli artırıldı.

Anayasal hakları olmasına rağmen 14 işçiyi işten çıkartarak suç işledi. İşten çıkarılan işçiler, tüm baskı ve engellemelere rağmen 853 gündür mücadele ediyor.

İşten çıkarılan işçilerin Fastad Gıda'nın da desteğiyle zenginleşen ve sürekli büyüyen Amerikan şirketi Cargill'in artık sendika düşmanlığını bırakmasının, işten çıkarılan işçilerin geri alınması istiyoruz.

Dostluk ve Kültür Derneği olarak, emekçilerin taleplerini ve direnişlerini destekliyoruz!

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ
(DKDER)

(17.08.2020)

MEHMET EMİN VE AHMET PARLAK YAN YANA YATAN İKİ YOLDAŞ!

Sosyalist önderlerden Mehmet Emin Parlak ve Ahmet Parlak, mezarları başında hem de yoldaşları ve dostları tarafından mezarları yapıldı.

.....

“Babamın ve amcamın adına tüm yoldaşlarına teşekkür ediyorum. Tüm değerlerinin içinin boşaldığı bu çağda göstermiş olduğunuz vefa, saygı ve dostluk hisleriniz beni derinden etkiledi ve mutlu etti. Çok onurlandırdınız bizi, sizlere tekrardan çok teşekkür ediyorum.

Sizleri her zaman ağırlamak mutlu eder bizi, evimiz evinizdir. Bilin isterim, sizlerin çoğuyla tanışmıyoruz ama tanımak ağırlamak babam ve amcama dair anılarınızı dinlemek çok mutlu eder.

Sevgiyle kalın.

Berivan Tanya Parlak.”

'KİŞİLERİN ZORLA KAYBEDİLMEDEN KORUNMASINA DAİR SÖZLEŞME' DERHAL İMZALANIP UYGULANSIN!

Cumartesi Anneleri, gözaltında kaybedilen binlerce insan adına yürüttükleri direnişin 30 Ağustos Dünya Kayıplar Günü'ne denk gelen 805 haftasında, zorla kaybetmenin tüm insanlığın utancı olduğunu, bu utancı yeryüzünden silmek için verilen mücadelenin bir parçası olarak, 25 yıldır tüm baskılara rağmen mücadele yürüttüklerini ve son kayıp bulunana ve son fail yargılanana kadar direnişe devam edeceklerini açıklayıp, iktidara ve kamuoyuna çağrıda bulundu.

Cumartesi Anneleri'nin çağrısında şöyle denildi:

•Kayıp yakınlarına yaşatılan hukuksuzluk ve işkenceye son verme

çağrısında bulunuyoruz.

•Yargı makamlarına, mevcut cezasızlığa son vererek, gözaltında kaybetmelere ilişkin soruşturma ve kovuşturmaları tarafsızlık ve cesaretle yürütmeleri çağrısında bulunuyoruz.

•Ulusal insan hakları koruma mekanizmalarına, kayıp yakınlarının maruz kaldığı ağır ihlaller karşısında kuruluş amaçlarının gereği olarak harekete geçme çağrısında bulunuyoruz.

•İktidara, Birleşmiş Milletler Bütün Kişilerin Zorla Kaybedilmeden Korunmasına Dair Sözleşme'yi derhal imzalama ve uygulama çağrısında bulunuyoruz.

Cumartesi Anneleri'nin 25 yıldır yürüttüğü direnişin bir parçası ve destekçisi olan Dostluk ve Kültür Derneği olarak, Cumartesi Anneleri'nin gözaltında kaybedilenlerin bulunması, katillerinin ortaya çıkarılması, mezarlarının teslim edilmesi ve faillerinin yargılanması ile "Birleşmiş Milletlerce kabul edilen " Bütün Kişilerin Zorla Kaybedilmeden Korunmasına Dair Sözleşme'nin imzalanması çağrısını destekliyoruz.

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ
(DKDER)

DOSTÇA MEKTUPLAR-2

Yolumuz, özlem taşıdığımız sosyalizm mücadelesine bir nebze olsa, cansuyu olmak ve demokratik mücadele alanına katkı koymaktır.

.....

İnsanlığın evrimi üzerine oturan tarihsel devrim, koşulsuz olarak, ilişki ve çelişkilerin varlığını kapsar. Diyalektik materyalizm, bilimin ışığında yaşanan yer küreye yön verir. Karşıtlıkların Birliği ve yoğunlaşan üretim ilişkilerini baz alan bu evrimin, doğal olarak determinist ve volantrist belirleyiciliği reel dünyayı şekillendirir. Yöneten ve yönetilen kavramları bu sınıf konumlanışlarını içerir.. Bu genel bir doğrudur.

İlkel kominal toplumdaki günümüze kadar uzanan emperyalist kapitalist sistemin nesnellliğini tanımlamaya çalışmak, ekonomik, sosyal, siyasal bütünlüğü analiz etmek, burada, bizim işimiz olmayacaktır. Bu dönüşümün sonuçları ile ilgili olarak sınıf mücadelelerinin önsel ve pratik algısı başatımız olmalıdır. Egemen dünyanın varlığına, başkaldırı felsefesine dayalı, sosyalizm realitesi tek alternatif olarak çıktı.

Sosyalizm mücadelesinin tarihsel kesiti, kuşkusuz derinlik ve zenginliklerle doludur.

Biz, özelimizde, devrimci mücadelenin momentini M. Ç. Hareketinin mirası ile beslenen M. L. li süreç içerisinde görürüz. Kuruluşundan, varlığını homojen olarak koruduğu, zaman kesitimize kadar, elbette hepimiz onurla payanda olduk ve bu uğurda kaybettiğimiz yoldaşlarımızla gurur duyduk. Anıları önünde bir kez daha saygıyla eğiliriz.

Ne var ki, devrim yolunun sarp, engebeli alanlarında olumlu grafiğimizi pozitif olarak kaydederken, olumsuzluğa denk düşen yanlarımızı da negatif hanemize not düşmek zorundayız.

Konumuz, bu alanlarımızı masaya yatırarak didikleme değildir. Elbette, doğru devrimci tavrın gereği, eleştiri, özelleştirme mantığını iyi kullanmaktır. Tabii ki sözü edilen nokta, siyasal bir hareketin organik bileşimi içerisinde konuşulabilir. Aksi, kişisel düşünce ve paylaşımların yüzeysel zemininde kalır.

Bugün DKDER etrafında buluşan, kolektif mücadelenin, kolektif iradesini benimseyen bizler, yönümüzü geriye değil, ileriye dönük çevireceğiz. Aynı bağlamda, demokrasi mücadelesinin gereğini kısırsız bir döngünün, pasifize edilmiş ruh halinden çıkarmak adına, enerjimizi kinetik olarak hayata taşımak zorundayız.

Aklını , gönlünü ve yoldaş sorumluluğunu DKDER oluşumuna koyan bizler, haklı ve gururlu bir emek havuzu yaratmanın keyfini de yaşayacağız.

Yolumuz, özlem taşıdığımız sosyalizm ütopalarına bir nebze olsa, cansuyu olmak ve demokratik mücadele alanına katkı koymaktır.

Sorumluluğumuzun bilincinde yürüyeceğimiz bu yolun, dayanışma ruhu hepimize feyz verecektir.

Ortak aklın gereğini birleştiren DKDER, asla geriye dönüp bakmayacağı gibi, anlamsız çatışma ve tartışma alanlarının malzemesi de olmayacaktır.

Yol yürüyenindir...

Mevsimlerin değil, güneşin çocukları olmaya adayız. Bu yüzdendir güneşin doğuşuna kenetlenmemiz...

Varlığımızı içeren DKDER çatısı tüm dostlarına aynı mesafede olacak...Her katılan yoldaşını da omuz başında taşıyacaktır.

Devrimci duygularımızla...

KÜBA HALKINA AMBARGO UYGULAYAN ABD EMPERYALİZMİNİ LANETLİYORUZ

Geçmişte askeri saldırıları ve komploları ile dize getiremediği Küba'ya devrim yıllarından itibaren ambargo uygulayan ve sık sık kapsamını genişleten ABD emperyalizminin ablukası ve ambargosu bu kez insanlara kadar uzandı.

Yanı başındaki Sosyalist Küba'yı çökertemeyen ABD emperyalizminin temsilcisi Başkan Donald Trump, Küba'ya yönelik yeni yaptırımları açıkladı. Ne yaparsa yapsın sonuca gidemeyen ABD, yeni yaptırımları ile Amerikalı turistlerin Küba hükümetinin sahip olduğu yerlerde kalmasının yasaklanacağı, ayrıca Küba üretimi alkol ve tütün ürünlerinin ithalatına da kısıtlama uygulayacağı ifade edildi.

Küba yönetimine ilişkin yeni yaptırım kararlarını da duyuran Trump, ABD Hazine Bakanlığı'nın, ABD'li turistlerin Küba hükümetinin mülkiyetindeki yerlerde kalmasını yasaklayacağını söyleyerek, "Ayrıca, Küba üretimi alkol ve tütün ürünlerinin ithalatını da kısıtlıyoruz."dedi. Emperyalist emellerini ve sosyalizme olan düşmanlıklarını "Bu adımlar sayesinde, ABD'nin dolarlarının Küba rejimini fonlamamasını ve doğrudan Küba halkına gitmesini sağlayacağız" demogojisi ve yalanı ile süsledi.

Öte yandan ABD Hazine Bakanlığı ve Dış İşleri Bakanlığı da Küba'daki belirli mülkiyetlerde kalınmasının, Küba menşeli alkol ve tütün ürünlerinin ithalatının, Küba'da profesyonel toplantı ve konferans düzenlenmesinin ve bunlara katılımın, yine Küba'daki belirli çalıştay, yarış ve sergilere katılımın kısıtlanacağını açıkladı.

60 yıldır abluka, ambargo ve komplolarla yenemediği Küba halkına karşı, yeni yeni ambargo uygulamalarıyla savaşını sürdüren ABD emperyalizmi ve onun temsilcisi Trump'ın bu saldırısı da Küba halkını yenemeyecektir. Sosyalizmin direnişi sürecektir.

ABD emperyalizminin Küba halkına uyguladığı bu saldırgan tutuma tüm emperyalist devletler de ortaktır.

ABD emperyalizmi ve dünya saldırganlığının temsilcisi Trump'ı lanetliyoruz.

Kahrolsun ABD Emperyalizmi!

Trump Küba halkının üzerinden elini çek!

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ
(DKDER)

24 Eylül 2020

Avukat Ebru Timtik için çok üzgünüz!

Adil yargılanma talebiyle 238. gündür ölüm orucu direnişinde olan Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Ebru Timtik yaşamını yitirdi. Çok üzgünüz!

Ebru Timtik'in ölümüne seyirci kalan siyasal iktidarı kınıyoruz.

Ailesinin, mücadele arkadaşı hukukçuların, tüm dostlarının acısını paylaşıyoruz!

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ
(DKDER)
27.08.2020

PEYZAJ DÜZENLEMESİ ADI ALTINDA MUNZUR GÖZLERİNİN TAHRİP EDİLMESİNE HAYIR!

Dersim coğrafyasının önemli bir sembolü olan Munzur; vadisi, nehri ve dağlarıyla sermayenin bugün açık hedefi olmuştur. Peyzaj düzenlemesi adı altında Munzur Gözleri tahrip edilmek istenmektedir.

Kapitalizm, kar hırsı devreye girdiğinde nasıl da kendi yasa ve sözleşmelerini nasıl bir tarafa attığının açık örneklerinden biridir.

Örneğin, Munzur Gözeleri 2003 yılında Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından 1.Derece Doğal Sit Alanı olarak ilan edildi. Milli Park statüsündeki Munzur Vadisine de kaynak teşkil eden akarsu su yatağıdır. Uluslararası sözleşmeler ile de koruma altındadır. Tüm bunlar kapitalistlerin isteği doğrultusunda bir tarafa atıldı.

Yine, Munzur Gözeleri Rekreatyon Projesi, ihalesi yapılmadan önce

2872 sayılı Çevre Kanunu'nun 10. Maddesi ve Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği gereğince ÇED sürecinin işletilmesi ve projenin çevresel etkilerinin analiz edilmesi gerekirken bu süreç de işletilmedi. Geline aşamada, fiili olarak bir yıkım projesi başlatılmıştır.

İhalesi yapılan ve Munzur Gözeleri'nde hayata geçirilmeye çalışılan Peyzaj Projesi, halkın kültürüne ve hafızasına saygısızlık ve müdahale anlamına gelmektedir. Munzur Gözeleri'nde ki Peyzaj projesi ile koruma altındaki bu mekânın betonlaşmanın önü açıldığı gibi, gözeler mesire ve ticaret alanına çevrilmek istenmektedir. Çünkü, "Munzur Gözeleri Rekreatyon Projesi" ile 1. Derece Doğal Sit Alanı sınırları içinde ve korunma alanında çeşitli yapı ünitelerinin inşası edilmesi öngörülmektedir. Bilimsel raporların hiçe sayılarak, yapılmak istenen bu proje ile gerçekte halkın

yaşam alanlarına müdahale edilmektedir.

Ayrıca, bu proje kapsamında Camping ve mesire alanı yapılması aynı zamanda Munzur nehrinde habitata bulunan ve nesli tükenme tehlikesi altında bulunan "SalmoMunzurius" isimli endemik alabalık türüne de zarar vermek anlamına gelmektedir.

Üstelik tüm bunlar, Dersim halkının ısrarla karşı çıkışına ve direnmesine rağmen yapılmak istenmektedir.

Dostluk ve Kültür Derneği olarak, peyzaj düzenlemesi adı altında Munzur Gözleri'nin tahrip edilmesine hayır diyoruz.

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ
(DKDER)
(21.08.2020)

TTB'NİN 16 MADDELIK PANDEMİ BİLDİRGESİNİ DESTEKLİYORUZ!

Türk Tabipleri Birliği Genel Yönetim Kurulu tarafından, pandemi sürecinde yeni ölümlerin yaşanmaması için Sağlık Bakanlığı'na 16 maddelik önlemler ve taleplerin yerine getirmesi için çağrı yapıldı. "Sağlık çalışanları güvenli, sağlıklı, çalışma ve yaşam koşullarını hak ediyor" başlıklı 16 maddelik bildirmede şu önlemlere yer verildi:

1. Sağlık Bakanlığı günlük olarak il, kurum ve meslek bilgilerinin de olduğu PCR testi POZİTİF ve NEGATİF olup hastaneye, yoğun bakıma yatırılan, ilaç tedavisiyle birlikte, evinde izolasyona ayrılanlar ile Covid-19 hastalığı nedeniyle yaşamını kaybeden bütün sağlık çalışanlarının verilerini açıklamalıdır. Bu tarihten öncekileri de yine günlük olarak topluca paylaşmalıdır.
2. Covid-19 hastalığı, bütün sağlık çalışanları için meslek hastalığı olarak kabul edilmelidir. Düzenleme geriye dönük olarak da geçerli olmalıdır.
3. Sağlık çalışanlarının ücretlendirilmesinde döner sermaye ve performans dayalı ücretlendirme kaldırılmalıdır. En düşüğü, ülkemizdeki güncel yoksulluk sınırının üzerinde olmak üzere, emekliliğe de yansıyan, mesleğimizin gereklerini sağlayarak yaşayabilecek düzeyde maaş alabilmelidir.
4. Sağlık çalışanlarının okul öncesi her yaşta çocukları için haftanın 7 günü, 24 saat süreyle kesintisiz hizmet veren bakımevi, kreş ve ana-

okulu düzenlemesi kurum ve ilçe bazında yapılmalıdır.

5. Sağlık çalışanlarının işe geliş ve gidişlerinde ulaşım parasız olmalı, ulaşım araçlarının pandemi koşullarında, kendisini ve toplumu riske atmayacak biçimde güvenli olması sağlanmalıdır.

6. Sağlık çalışanlarına rutin olarak haftada bir PCR ile tarama testi uygulanmalıdır. PCR (+) olan sağlık çalışanlarının başta ailesi olmak üzere, temas ettikleri herkese rutin bir hizmet olarak test yapılmalıdır.

7. Hastaneye yatış ve ilaç tedavisi endikasyonu olmayan PCR (+) teması olan sağlık çalışanları ücretli izinli sayılmalı, kendi talepleri kapsamında, evde ya da uygun bir kamu kurum ve kuruluşunda karantinaya alınmalıdır.

8. Sağlık kurum ve kuruluşlarındaki Çalışan Sağlığı Birimlerinin eksiklerinin giderilmesi ve görev alanlarında aktif faaliyette bulunabilmelerinin önündeki engeller ivedilikle kaldırılmalıdır.

9. Sağlık kurum ve kuruluşlarında çalışanların tümüne parasız olarak grip aşısı uygulanmalıdır. Ayrıca alta yatan hastalıkları nedeniyle risk grubunda olan sağlık çalışanlarına pnömokok aşısı parasız olarak uygulanmalıdır.

10. Kronik hastalığı, immün yetmezliği olanlar, gebeler ve emzirenler Covid-19 hastaları ve/veya temaslılarının bulunduğu birimlerde görevlendirilmemelidir. Görevli olanların yerleri en kısa sürede uy-

gun biçimde değiştirilmelidir.

11. Uzun çalışma saatleri sağlık çalışanları için fiziksel ve mental bir risktir. Bu nedenle, Covid-19 hastalarıyla ilgili birimlerde görevli sağlık çalışanlarının çalışma süresi günlük 6 saati geçmemelidir. Personel eksikliği, söz konusu durumun gerekçesi olarak kabul edilmemelidir. Her meslekten atama bekleyen sağlıkçılar görevlerine atanmalıdır.

12. Sağlık çalışanları mesleki görev, yetki, uzmanlık alanı ve deneyimlerine göre uygun istihdam edilmelidir. Filyasyon görevlendirmelerinde bu alanda mesleki yetkinliği olmayanlar görevlendirilmemelidir. Öte yandan sağlık alanında yönetici görevlendirilmelerinde liyakata önem verilmelidir.

13. Filyasyon ekibindeki sağlık çalışanlarına saat gözetilmeksizin yemek öğünleri kamusal olarak karşılanmalıdır.

14. Covid-19 hastalarıyla ilgili filyasyon ve birinci basamak da dahil olmak üzere, tüm kurum ve kuruluşlarda çalışanlarla, bu görevde bulunan sağlık çalışanlarına etkenle ve yaptıkları işle ilgili hizmet içi eğitim verilmelidir.

15. Covid-19 hastalarına hizmet veren tüm sağlık birimlerinin fizik koşulları pandemi özelliklerine göre düzenlenmeli, sağlık çalışanlarına gerekli olan uygun nitelikteki kişisel koruyucu ekipman yeterli sayıda temin edilmelidir.

16. Evrensel kuralların yanı sıra, ülkemizde geçerli mevzuata göre, salgın koşulları da dahil olmak üzere, ilaç başlama yetki ve sorumluluğunun hekimlik mesleğinde olduğu unutulmamalı, düzenlemeler bu durum dikkate alınarak gerçekleştirilmelidir.

Dostluk ve Kültür Derneği olarak, bilimsel, sosyal ve ekonomik temellere dayanılarak yapılan bu çağrıyla destekliyoruz.

DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ
(DKDER)
(25.08 2020)

DOĞA'NIN ÖZGÜRLEŞMESİ

“Kapitalizmin üzerine yeşil elbise giyindirilerek çevreci, ya da doğa dostu olunamaz.”

Yaşamın bütün formlarıyla ortaya çıktığı çağlardan bu zamana kadar gezegenimizin eko sistemi hiç bu kadar tehdit altında olmamıştı. Kuraklık, seller, büyük çapta toprak kaymaları, kasırgalar, hortumlar, su taşkınları ve daha bir sürü doğal afet; büyük bir felakete doğru gidildiğini, mevcut üretim biçimlerinin artık "sürdürülemez" olduğunu bizlere göstermektedir.

Birinci doğa dediğimiz, insan eliyle değiştirilmemiş doğadır. Avcı-toplayıcı insan topluluklarının yerleşik yaşama geçip köy-tarım toplumları olmalarına kadar bütün görkemiyle var olmuştur. Yerleşik yaşam aynı zamanda "insanın doğa'ya müdahalesidir" ve böylece ikinci doğa dönemine adım atılmıştır. Bu; insan eliyle şekil verilen doğadır ki bundan sonra doğa önce masumiyetini, sonra özgürlüğünü kaybetmiştir. İlk zamanlar "artık ürün" deposu olarak misyon biçilmiş, neolitik çağın haşmetli dönemi boyunca bazı hayvanların evcilleştirilmesi ve iş güçlerinin üretime dahil edilmesiyle birlikte" doğanın, insan tarafından fethi" başlamıştır.

İnsanın, diğer yaşam formlarıyla uyumlu ilişkilerinin sürdüğü ve doğanın kanunlarına biat ederek yaşadığı bütün "yavaş zamanlar" da mutluluk hüküm sürmüştür. Doğada yaşam formları arasında simbiyotik ilişkiler vardır. Yani ; bir canlı türü, diğer canlı türlerinin yaşam alanlarına ve süreçlerine katkıda bulunur, aynı zamanda onların katkılarıyla da hayatta kalır. Bu doğal sürecin insan tarafından darbelenmesi sonucunda "karmaşık" olması gereken doğal çevrimsel süreç giderek basitleşmekte, bir sürü canlı türü yok olmaktadır.

Her canlı türü kendi yaşam alanlarını oluşturur." Doğa ana"nın kanunlarını çok iyi bilen, o kanunlara biat edip onları değiştirmeye çalışmadan yaşayan insan toplulukları uzunca bir süre altın çağları karakterize etmişlerdir. Bu gün dahi Orta Asya, Uzak Asya, Latin Amerika ve Afrika'nın kimi bölgelerinde buna benzer yaşam tarzlarının olduğu bilinmektedir.

İlk vahşi' ye dönme gibi bir iddiamız yoktur. Sorun tamamen hiyerarşi temelli sınıflı toplum yapılanmasıyla, bitmek tükenmek

bilmeyen üretim mantığıyla ve bizi insanlıktan çıkararak "sahte ihtiyaç" dürtülerimizle alakalıdır. Tarımla ilgili sorunlar, doğal felaketler, çarpık kentleşme, yerel yönetimler ve demokrasi gibi bir çok temel sorunu ve çözüm yollarını "doğanın özgürleşmesi" perspektifinden ayrı olarak ele alamayız.

Binlerce yıl; doğa'nın güçleriyle ve kendi dışındaki canlılarla uyumlu bir yaşam sürmüş olan insanoğlu, ne olduda diğer canlılarla "yabancılaşma" gibi bir süreç yaşadı ve neden doğa'ya hükmetmeye çalıştı? Bu soruya cevap vermek için ilk insan topluluklarına dönmemiz gerekiyor.

Yırtıcılara ve hırçın doğa güçlerine karşı birlikte hareket etmek zorunda olan "ilk vahşi" giderek kimi av ve üretim araçlarını keşfederek, keşfedilenleri de geliştirerek diğer canlı türlerinden ayrılmıştır. Sürü halinde yaşayan hayvan topluluklarından insan soyunu ayırt eden eşik, çağ ölçütünde teknoloji geçişleri bulmaları ve bunları üretim süreçlerinde devreye sokmalarıdır. Hayvanlar "topluluk" olarak kalırken, insanlar "toplum" olmayı başarmışlardır. Açık doğa' da uzun süre kalmak soyun devamı açısından baş edilemez güçlükler çıkardığından dolayı mağara ve köylerden çıkan vahşiler, özellikle ormanlar ve su boylarında yerleşik yaşama geçmişler ve böylece ilk ilkel köyler kurulmuştur. Avcı-toplayıcı konumda olan insanlar akabinde tarımı keşfetmiş, dolayısıyla sadece toplayıcılık değil aynı zamanda "ekicilik" yapmaya başlamışlardır. Toprağın verdikleriyle yetinme değil "insan tarafından planlama-programlama" yapılarak doğa'ya yapılan müdahaleler sonucu tarlalar, taraçalar oluşmaya başlamış, tekerleğin keşfi ve kimi hayvanların evcilleştirilerek üretime dahil edilmeleriyle doğa masumiyetini kaybetmiş ve böylece

insanoğlu " doğaya kendi eliyle Şekil verme-hükmetme" durumuna yönelmiştir.Tekerleğin keşfi, inek, at ve köpeğin evcilleştirilmesi daha doğrusu uysallaŐtırılarak boyunduruk altına alınmalarıyla beraber tarım faaliyetleri ön almıŐ, insan ihtiyacından daha fazla ürün elde edilmeye başlanmıŐtır.

Vahşi doğa' da gruplar halinde yaşayan insanlar; daha sonra bir araya gelerek " Klan " ları, kimi klanlar birleŐerek aŐiretleri oluŐturmuŐtur. İlk erk biçimleri olan " klan Őefliđi-AŐiret liderliği" daha sonraki evrelerde Patriarka' lara evrilmiŐtir.YaŐlıların deney ve tecrübelelerinden dolayı yönetimde oldukları " Gerontokrasi" den, Rahip-Kral temelli yönetim ve mülkiyet yapısına geçiŐin zemini yani ileride " Devlet " denilecek bu yapılanmanın temelleri oluŐmuŐtur.İlk vahŐiden klanlara, aŐiretlere ve onların silahlı gruplarına, gerontokrasi'ye, patriarka'ya ve giderek rahip-kral devlet yapılarına uzanan bu tarihsel serüven, aynı zamanda masum doğa'nın esir edililiŐinin ve lanetli bir tarihin başlangıcıdır.

Su boylarını mesken tutan insanlar çayır-mera ve bağ- bahçe tarımını geliŐtirirlerken, dağları ve yüksek plato'ları mesken tutanlar ise kısmi tarımın yanında hayvancılığı geliŐtirmiŐlerdir.AteŐ' in bulunması, tekerleğin icadı, kimi hayvanların evcilleŐtirilip " iş gücü " olarak üretime dahil edilmeleri ve sonrasında fırın' lar, ocak'lar ve dokuma tezgahları gibi daha karmaşık olan üretim araçlarının bulunmasıyla beraber " ilk yerleşik uygarlıklar" ın yolu açılmıŐtır.Aztek ve Sümer uygarlıkları birer " su " uygarlıklarıdır.Suyun enerjisinden yararlanma(ilk değirmenler), ve sulama-bent kurma(ilkel baraj ve sulama kanalları) üretimin seviyesinde artışa neden olmuştur. Yine İnk ve Maya'larda orman

uygarlığı ve taraça tarımı, Himalaya ve Hindi-Çin uygarlıklarında ise sulu tarım-bağ bahçe tarımı ve hayvancılık yapılmıŐtır.Bütün bu gelişmelerin sonucunda insanoğlu, " bolluk " dönemini yaŐamıŐ, " kıtlık " sonrası yaşanan bu refah, kimi toplumlarda " ürün fazlasının depolanması ve sonrada yönetici elit tarafından el konulması " Şeklinde bir seyir izlemiŐtir. Kimi toplumlarda ise " ihtiyaç kadar tüketim, diğerinin ise doğa'ya bırakılması" biçiminde tezahür etmiŐtir.Boydan boya Kuzey batı Amerika yerlileri yılda bir sefer " Potlaç törenleri " diye bir tören yaparlar ve bu törende bütün fazla yiyecekler doğa'ya bırakılırdı.Herkes elindeki giysileri, araç-gereçleri ve silahları orta yere bırakır ve bunlar, olmayanlara bölüŐtürülürdü.Bu tamı tamına bir " mülk'ten arınma-toplumsal eŐitlenme " idi.

Ürün fazlasının stoklanması, sayılarak kayıt altına alınması ve muhafazası; bu ürünlere el koyan zorba'nın ve çevresinin giderek bürokrasi'sini, silahlı güçlerini, yasa'larını, zindanlarını ve görkemli yönetim binalarını, bir güç gösterisi olan muhteŐem saraylarını elzem kılmıŐtır. Böylelikle de " Devlet " denilen örgütlenme insanlık tarihindeki yerini almıŐtır. Devlet' in ortaya çıktığı çağlarda yerkürenin kimi yerlerinde ise " Yavaş zamanlar " hüküm sürmekte idi. Buralarda insanlar doğa'nın kanunlarını içselleŐtirip, bu kanunlara biat ederek yaŐıyorlardı.Kuzey Amerika yerlileri, Latin Amerika'da Amazon tropik orman yerlileri, Kutup'lardaki İnuıt'ler (Eskimo'lar) ve Orta Afrika savanaları ve ormanlarında yaşayan Pigme'ler bu konuya sadece bir kaç örnektirler.

Modern tarihi Őekillendiren ve arkaik çağlardan bu yana gelen ana dürtü " ihtiyaç fazlası ürüne el koy-

ma ve de doğa'nın talanına " dönük faaliyetlerden ibarettir.Yırtıcılar-dan korunma iç güdüsü insanları " topluluklar " halinde yaŐamaya zorlamıŐtır.Karmaşık üretim araçlarının devreye girmesiyle " dürtü " temelli faaliyetler yerini " bilinçli-iradi " faaliyetlere bırakmıŐtır.Klan-AŐiret -Gerontokrasi-Patriarka ve giderek Devlet biçimine dönüşen bu hiyerarşi; sonraları sınıfların ortaya çıkmasıyla, yani sınıflı topluma geçiŐle birlikte bu sefer insan esir ve köle edilmiş, böylece kölelik çağı başlamıştır.Bütün toprakların ve ürünlerin sahibi olan Kral'lar, aynı zamanda kölelerinde sahibi olmuştur.Böylece ; insanın doğa üzerinde, erkeğin kadın üzerinde, sonunda da insanın insan üzerinde egemenliği geliŐmiŐ ve artık doğa özgürlüğünü kaybetmiştir. Bu lanetli ve uğursuz süreç incelenmeden ve bütün hiyerarŐik süreçler iliklerine kadar çözümlenmeden, doğa'nın özgürleşmesi ile ilgili tek bir söz bile söylenemez.

Sınıflı toplumların ortaya çıktığı tarihsel eşik; sadece insanın insan üzerindeki tahakkümünü " zor " yoluyla tesis etmekle kalmadı, aynı zamanda organik yaşamı " ikinci doğa" nın içinde eritti, mutluluğun ve " yavaş zamanlar" ın yerine anlamsız bir " tempo " üzerine inşa edilen ucube bir hayat tarzını oturttu. Dönemine göre karmaşık olan üretim araçları ve uysallaŐtırılan hayvan gücüne ayrıca birde " kölelik" eklendi ve böylece egemenler kendilerini hem yönetimleri altındaki " tebaa " nın, hemde doğa'nın efendileri olarak ilan ettiler.

Neolitik çağ boyunca geliştirilen bütün teknikler, elde edilen tecrübeler Antik çağ'a devredilirken doğa " dilsiz" olarak kabul edildi. Uğursuz Roma dönemi ve zorbalık çağının tortularıyla birlikte orta çağ'a aktığı ve akabinde " deniz

aşırı fetihler ve sömürgecilik " döneminin başladığı yıllarla beraber çok manidar bir şekilde doğa " zorunluluk alanı " olarak ilan edildi. Roma döneminde inşa edilen muazzam " yol sistemleri" doğa" nın talanında ve askeri-siyasi boyunduruğun devamında önemli rol oynamıştır. Çağımızla birlikte artık ihtiyaçları belirleyen, üretimin kapasitesini tayin eden, sınırsız ve fütursuz bir şekilde doğal kaynakları kullanma hakkını kendinde gören bir anlayış vede bunun uygulayıcıları vardır. Organik toplumlar vede yavaş zamanlardaki " homo colectivus (ortak yaşam insanı) " yerini " homo economicus (piyasa insanı) " na bırakmış , kapitalizm çağıyla birlikte dilsiz doğa adına karar veren, en korkunç olanıda " doğayı programlayan " bir anlayış ortaya çıkmıştır.Bilinmesi gerekirken doğa' nın kendine göre bir işleyiş düzeni vardır, bu işleyişin kuralları vardır.Bu kurallar öğrenilmez vede biat edilmez ise ekolojik kaos ve ardı sıra yıkım kaçınılmaz olur. Belirttiğimiz üzere bizim " ilk vahşi " ye dönme gibi bir iddiamız yoktur. Bu tamamıyla eko-sistem'in içselleştirilmesi, doğal çevrimsel döngünün bilinince çıkarılması ve gezegenin korunumuyla ilgili bir anlayışın ortaya konulması ile ilgili bir tutumdur. Kapitalizmin üzerine " yeşil giysi giydiren" çevrecilerden de, doğa' nın temizliğini ve kaynak kullanımına yaklaşımı basit bir "geri dönüşüm" sürecine indirgeyenlerden de, organik tarım faaliyetlerini bir tür " hobi " olarak görenlerden de, doğal yaşamı " Robinson Crusoe' cilik" düzeyinde hayal edenlerdende temel olarak ayrıldığı nokta şudur: Nasıl bir dünyada yaşamak istediğimiz ve bunun nasıl gerçekleşeceği ile ilgili önermeler ve de " subjektivite" nin diyalektik birliği.

Köleci ve Feodal toplumlarda toprak-insan ilişkileri, yerkürenin her

tarafında aynı tempoda yol almamıştır.Kara Avrupa' sında ileride kapitalizmi doğuracak gelişmeler yaşanırken, Asya'nın önemli bir kısmında çok daha düşük tempoda bir hayat ve ona bağlı bir üretim tarzı sürmekte idi. Aynı şekilde Latin Amerika ve Orta Amerika'da hüküm süren İnkaz-Aztek medeniyetleride toprağa bağlı üretim biçimlerini sürdürüyorlardı.Portekiz-İspanyol sömürgecilerinin Latin ve Orta Amerika'yı işgal edip kadim İnkaz ve Aztek uygarlıklarını yıkmalarıyla beraber büyük miktarlarda altın ve değerli madenler Avrupa'ya getirildi.Oraların yerleşik halkları esir edilip, kadim İnkaz-Aztek-Aymara-Maya kültürleride asimilasyona uğratıldı. Daha sonraki yüzyıllarda İngilizlerin Kuzey Amerika'yı istila edip, " Yerli " yaşam biçimlerini tasfiye etmeleri, Belçika'luların , Afrika'ya çıkarma yapıp bir çok ülkeyi sömürgeleştirmeleri, Fransa ve İngiltere'nin Uzak Doğu'yu hedef edip sömürgeleştirmeleri birbirini izledi.Sömürgeleştirilen bütün ülkelerdeki yerleşik üretim biçimleri tasfiye edilerek; sömürgelelerden, Kıta Avrupa'sına hammadde ve madenlerin transferi, buralarında mamül madde satılan pazar yerleri olmaları şeklinde bir sömürü çarkı devreye sokulmuştur.Latin-Orta-Kuzey Amerika, Hindistan,Çin,Mançurya ve Hindi Çin'i , Afrika gibi coğrafyaların sömürgeciliğin zalim boyunduruğuna girmeleri sonucu " dilsiz doğa " bir dahada belini doğrultamayacak şekilde darbelenmiştir.Ormanlar acımasızca kesilmiş, geniş otlaklar tarlalara, plantasyonlara çevrilmiş, maden çıkarımı için topraklar, dağlar delik deşik edilmiş, bütün hidro-sistemlere fütursuzca müdahale edilmiş, aynı zaman boyutunda " ileride direniş odağı olacağı " endişesiyle bütün yerleşik kültürler tasfiye edilmiştir.Doğa'nın, katmerli bir biçimde esir edildiği bu

çağlar aynı zamanda " modernite " diye bize yutturulan bir büyük yalanın, bir büyük günahın temelini atıldığı ve hızla hem doğanın hemde insanın köleleştirildiği çağlardır.

Doğa'nın insafsızca talan edilmesi ve esir edilen mazlum halkların bedenleri ve alınterlerinin gaspı üzerinden oluşan sermaye birikimi, o zamana kadarki geleneksel ticaret biçimlerinin ötesinde yeni bir sistem, yeni bir üretim tarzıyla tanıştırdı insanlığı.Bundan böyle " Kapitalizm" denilen bir büyük bela gezegenin başına musallat oldu.Birinci sanayi devrimi diye not düşülen bu tarihsel eşik; gerek buharlı makinaların gerekse elektriğin üretime monte edilmesiyle ve de geliştirilen diğer tekniklerle birlikte mutlakaki, önceki üretim biçimlerinden daha ileri bir üretim tarzını resmediyor.Bilimdeki gelişmelerin hızla mülk sahiplerince " absorbe" edilmesi ,kaçınılmaz olarak bu neticeyi doğurdu.Ancak ; kent'in, köy'e üstünlüğü emeği köleleştirerek yaratıcılığı bitirdi. Önce manifaktür sonrada fabrikanın, zanaatkar'a üstünlüğü " estetiği " öldürdü. Durmadan üretim ve bu temeldeki " tempo " lu yaşam biçiminin, " yavaş zamanlar " karşısındaki üstünlüğü " romantizmi" öldürdü.Kapitalizmin ilk dönemindeki " sınırsız ihtiyaçlar-sınırlı kaynaklar" biçiminde formüle edilen disiplinli dönem; üretimin temerküzü ve yoğunlaşması nedeniyle " sermaye ihracı" nı zorunlu kıldı ve böylece emperyalizm aşamasına geçildi.İkinci sanayi devrimini, teknoloji devrimi takip etti. Geline aşamada ise " bilgi ve iletişim çağı" dedikleri dönemi yaşıyoruz.

Fen bilimlerinde ve tıpta yaşanan gelişmeler, önceki yüzyıllarla kıyaslanamaz bir ritimde ve baş döndürücü bir hızla gelişirken aynı zamanda gezegenin başına gelebi-

lecek en büyük felaketlerinde perdesini aralamıştır.Nükleerin keşfi dünyanın sonunu getirecek nükleer silahlanmanın yolunu açmış, kimyasal silah stokları ise canlı yaşam formlarının kökünü yok edecek seviyeye ulaşmıştır.Dünyaya egemen olan ulus-ötesi tekel ve kartel gruplarının Ar-Ge'lerinde, silikon vadilerinde, laboratuvarlarında, finans üslerinde onların emrine giren koca koca sözüm ona bilim insanları artık doğa'nın gönüllü cellatları olmuşlardır.Antik çağ'ın ve görkemli orta çağ'ın bilim yuvalarını ve bu yuvalarda ter dökken bilim insanlarını, günümüzde başta Afrika olmak üzere yerkürenin dört bir yanında hastalıklara karşı mücadele eden "sosyalist küba doktorlar ordusunu" bu satırlar vesilesiyle selamlıyorum

Dünya'nın karşı karşıya bulunduğu ekolojik sorunlar içinde bulunduğumuz son çeyrek yüzyılda iyiden iyiye kamuoyunun gündemine oturdu.En temel olarak; karbon salınımının kabul edilebilir limitlerin çok üzerinde olmasından kaynaklı ısı artışı ve bağlı olarakta iklim değişikliği, içilebilir suya ulaşmada yaşanan zorluklar,elverişli tarım arazilerinin hızla azalması,kıtasal ölçeklerdeki nüfus yer değişimleri,okyanuslar ve diğer denizlerde görülen kirlilik ve oksijen azalımı,yabanıl hayatın önemli derecede darbelenmesi,-kentlere sıkışan insan topluluklarının gürültü,trafik sıklığı ve yoğun stres karşısında naçar kalmaları,Amazon havzası başta olmak üzere yağmur ormanlarında insan eliyle yapılan tahribatlar yüzünden gezegenin akciğerlerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalması,buzullardaki erime dolayısıyla kıyı kentlerinin tehdit altında olması ve daha eklenecek doğal sorunların olduğunu artık herkes kabul ediyor.

Bütün bunlar; kapitalist üretim

tarzını örgütleyen, sevk ve idare eden güçler tarafından ya doğal afet yada çevre felaketi olarak lanse ediliyor, denetimlerinde bulunan medya gücüyle,sözüm ona üniversite,akademi yada bilimsel kurumların verilerinin algı üretim merkezleri üzerinden servis edilmesiyle oluşturulan " illüzyon" la takdim ediliyor, böylece gerçek failler adeta buharlaşıyor. Üçüncü alanın fethedilmesiyle birlikte dimağlar yoğun emperyalist iletişim bombardımanına tutulmuş, bilimsel gelişmeler büyük miktarlarda maddi kaynaklar seferber edilerek el altına alınmıştır. Ulus ötesi emperyalist kartellerin ve tröstlerin bizlere anlattıklarına bakacak olursak; kızgın doğa'nın yaptığı felaketler varmış gibi düşüneceğiz neredeyse. Gökyüzünün kafası bozulunca kasırgalar, boranlar, fırtınalar mı oluyor? Yeryüzü sınırlendiği zaman seller, büyük çapta heyelanlar, çığ' larmı oluyor acaba? Hidro sistemler canı sıkıldığından dolayımı kirlenmek istiyor? Ozon tabakası zayıflama rejimine girdiği içinmi inceliyor acaba?

Sorun tamamen egemen üretim biçiminin mantığı, enstürmanları, bağlı olarak oluşturduğu siyasa'nın hiyerarşisidir.Fosil yakıtlara mutlak bağlı olan bir üretim tarzı " karbon salınımı" nı önleyemez. Bitmek bilmeyen yoğun üretimi sürdürmek zorunda olanlar karbon salınımını aza indiremezler. ABD, İngiltere, Almanya, Fransa, Japonya, Kanada, Çin, Rusya, Güney Kore gibi ekonomiler; yerkürenin altını boşaltmak, yeryüzünü bir büyük fabrikaya çevirmek,gökyüzünü ise karbondioksit başta olmak üzere diğer zararlı gazlarla doldurmakla meşguller.Bu dev ekonomilerin dönüşmesi çok büyük bir maliyet gerektirdiğinden eski politikalarında ısrar ediyorlar.

Doğa'nın yağmalanmasına, ya-

şam formlarının zarar görmesine karşı çıkmak doğru bir davranıştır.Ancak konu temeline inerek kavranmadıkça; dünyayı mahvedenlerden, doğa'yı kurtarmalarını bekleriz.Bu konu tamamıyla bir " kavrayış" sorunudur:

-İhtiyaçların doğru tespiti ve giderilmesi ile ilgili gerçekçi ve " sürdürülebilir" yöntemler,

-Yaşam formları arasında kendiliğinden gelişen simbiyotik ilişkilerin bilince çıkarılması,

-İnsanın insanla, insanların doğa ve diğer yaşam formları ile olan ilişkilerinin " eko norm" düzeyinde derin analizi,

-Doğal rezervlerin " her ne pahasına olursa olsun büyüme" tutkusuna kurban edilmemesi, bunun içinde " gönüllü sadelik" çizgisinin öne çıkarılması,

-Yenilenebilen, atmosferle, hidro sistemlerle ve toprakla dost olan enerji kaynaklarına yönelip, teknolojisini bu temelde kurgulanması,

-Yabanıl hayatın korunması ve yaşam alanlarının genişletilmesini hedef alan yepyeni bir anlayışa ihtiyaç vardır.Çeşitli tarihlerde dünyanın bir çok kentinde düzenlenen akademik konferanslar ve forumlarda bu konular sıkça işlenmesine ve tartışılmasına rağmen neden çözüm bulunmuyor? Bu noktayı çok iyi düşünmek gerekiyor.

Kapitalist üretim tarzı başta olmak üzere bütün yağmacı ve katliamcı üretim tarzları ilga edilmediği müddetçe doğa özgürleşemez. Kapitalizmden öncede doğa katlediliyordu. Kapitalizmi, önceki sınıflı toplumlardan ayıran en önemli özellik; üretimdeki yoğunlaşma ve otomasyona bağlı olarak fosil yakıtlara bağımlı olan enerji politikası ve bunun yarattığı muazzam yıkımdır. Kapitalizmin üzerine yeşil elbise giyindirilerek çevreci, yada doğa dostu olunamaz.

İSMAİL YİĞİT

40 YIL SONRA MEZARI BULUNAN YİĞİT

40 yıl sonra ilk defa izi bulunup
Düzce Gölyaka'da ziyaret edilen mezar!

İsmail Yiğit(1960), Tozkoparan- Parseler bölgesinin soyadı gibi yiğit sosyalistlerinden...02 Ağustos 1980 yılında katledildi.

Ailesi tarafından doğduğu yere götürülen Cenazesi, aile ile kopukluklar nedeniyle yeni bulunabildi.
Tozkopran bölgesinde devrimci mücadelenin köşe taşlarından Yiğit'imizi saygıyla andık!

Yardımları için İsmail Dumlu'ye (Altobelli) teşekkür ederiz.

(27.08.2020)

ZEKİ YUMURTACI ANMA

Sosyalist önderlerden Zeki Yumurtacı ile sosyalizm mücadelesinde Eylül ayı içerisinde yaşamını yitiren devrimciler Fırat Çaplık, Muhammed Tiril, Fırat Yıldırım, Umut Özsepet ve dünyanın her yerinde özgürlük yolunda yaşamını yitirenler için Zeki Yumurtacı'nın mezarı başında dava arkadaşları tarafından açıklamalarda bulunup anma yapıldı.

EĞİTİM EMEKÇİSİ ŞENTÜRK SİNAN'I KAYBETTİK!

Sevgili dostumuz, devrimci öğretmen Şentürk Sinan, Pendik'te hastanede yaşamını yitirmiştir. Eğitim emekçisi dostumuz için çok üzgünüz! Sinan ailesi ve tüm dostlarımıza başsağlığı diliyoruz!

Dostluk ve Kültür Derneği
(DKDER)
13 Eylül 2020

TAMER TABAK UNUTULMADI!

Hatırlamak, hatırlatmak güzeldir...Yoldaşımız Alaattin Ayçiçek ile Hadi Ölmez sosyalist gençlik önderlerinden ve çok genç yaşında İstanbul Merter'de katledilen Tamer Tabak'ın Çanakkale'de mezarını ziyaret ettiler... Dostluk ve Kültür Derneği(DKDER)İN nerede olursa olsun unutmamak ve vefa göstermek şiarı ile sosyalist inancın ve kararlılığının simge isimlerinden olan Tamer'e olan saygı ve sevgilerimizi yeniledikler... Sözümüz söz...

Sosyalist öncülerden, işkencede katledilen Mehmet Osman Önsoy, Avcılardaki mezarı başında, Ailesi, DKDER üyeleri, AKS üyeleri ve dostları tarafından anıldı.

Önsoy'un şahsında, 12 Eylül cuntasının katlettiği sosyalistler, bir mezarı dahi olmayan genç sosyalistler anıldı.

Avcılar Kültür Sanat Derneği'nde ise, yaşamını kaybeden devrimciler için söyleşi ve anıların anlatıldığı bir etkinlik yapıldı.

Yoldaşlarımızın, dostlarımızın acısını paylaşıyoruz!

Yoldaşlarımız, Kasaba'dan Nalan Duman ablasını, Bursa'dan Temel Göz ablasını ve amcasının oğlunu, Osmaniye'den Halil Sümbül ablasını kaybetti.

Ayrıca, İzmir'den dostumuz avukat İlhan Erkul koronavirüsten yaşamını kaybetti.

Yoldaşlarımıza ve aile fertlerine başsağlığı diliyor, acılarını paylaşıyoruz.

Dostluk ve Kültür Derneği (DKDER)

19 Eylül 2020